

ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΕΥΣΗΜΟΣ ΔΕΚΑΕΤΟΥΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Την 9η Οκτωβρίου ε.έ. συμπληρώθηκαν, Χάριτι Θεού, δέκα έτη από την Πατριαρχική εκλογή της Α.Θ.Μ. του Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ.Θεοδώρου Β' και την ανάληψη της ποιμαντικής ηγεσίας της παλαιόφαιτου Εκκλησίας του Αποστόλου και Ευαγγελιστού Μάρκου.

Επ' αφορμή της ευλογητής επετείου, ο Μακαριώτατος προεξήρχε της θείας Λειτουργίας στην Ιερή Πατριαρχική Μονή του Αγίου Σάββα, συμπαραστατούμενος από τους Σεβ. Μητροπολίτες Γουίνεας κ.Γεώργιο, Εκπρόσωπο της Α.Θ.Μ. στην Αθήνα, Ερμούπολεως κ.Νικόλαο και Μέμφιδος κ.Νικόδημο, Πατριαρχικό Επίτροπο Καΐρου, ως και από τον Θεοφ.Επίσκοπο Βαβυλώνος κ.Νήφωνα, Ηγούμενο της Ι.Πατριαρχικής Μονής Αγίου Γεωργίου Παλαιού Καΐρου, του Σεβ.Μητροπολίτου Λεοντοπόλεως κ.Γαβριήλ, Πατριαρχικού Επιτρόπου Αλεξανδρείας, συμπροσευχομένου. Την διακονία του λόγου αναλαβών, ο Σεβ. Μητροπολίτης Λεοντοπόλεως κ.Γαβριήλ ανέφερε χαρακτηριστικά:

«Τὸ λοιπὸν ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλή, ὅσα εὐφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε· ἅ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν» (Φιλιπ. δ', 8).

Μακαριώτατε,

Τόσο ἀπλᾶ, τόσο ἀληθινὰ καὶ τόσο ὁμορφα παρουσιάζει ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ τὴν ἀλήθεια! Χωρὶς φιλοσοφικὰ σχήματα, καὶ ἰδεολογήματα, χωρὶς γνωστικισμοὺς σχολαστικότητες καὶ περιστροφές. Ἐπιτρέψατέ μου, λοιπὸν, μὲ λόγια ἀπλᾶ, μὲ λόγια καρδιάς, νὰ ἀπευθύνω σὲ σᾶς, ποὺ διὰ βίου ἔχετε συνδέσει τὴν ἀπλότητα μὲ τὴν ἀγάπη, καὶ τὴν ἀρετὴ μὲ τὴν ἀλήθεια, ἐόρτια σεβάσματα, καὶ εὐλαβεῖς εὐχάς, διὰ τὴν ἀξίαν Πατριαρχικὴν διακονίαν Σας.

Δέκα ἔτη διέρρευσαν ἀπὸ τὴν ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποῖαν ἐξελέγητε 116^{ος} Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς, κατὰ διαδοχὴν τοῦ Ἀποστόλου καὶ Ευαγγελιστοῦ Μάρκου. Δέκα ἔτη ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ ἀνελάβετε ἐπὶ τῶν ὤμων Σας τὴν βαρεῖα καὶ πολύτιμη κληρονομία καὶ ἱστορικὴ εὐθύνη, νὰ διατηρηθῆ ἀλώβητη ἡ Ὀρθόδοξος πίστη, Ζωὴ καὶ παρουσία, τόσο στὶς ἀρχέγονες ἐστίες τῆς Νειλῶας γῆς καὶ τῆς Β. Ἀφρικῆς, ὅσον καὶ σὲ ὅλη τὴν Ἀφρικανικὴ Ἠπειρο.

Ἡ ὥρα αὐτὴ ἦταν καὶ εἶναι εὐλογία Θεοῦ. Εἶναι θεία ἐπίνευσις στὸν σταθερὸ δείκτη πορείας τῆς ζωῆς Σας, ποὺ δὲν εἶναι κάτι ἄλλο, παρὰ ἡ ἄνευ ὄρων καὶ ὀρίων πίστη στὴν ἀνεξάντλητη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ πλᾶσμα Του, πίστη σ' ἐκείνη τὴ βιοτὴ κατὰ τὴν ὁποῖαν τὰ πάντα διὰ τῆς ἀγωνίας τοῦ Σταυροῦ διερχόμενα, πορεύονται εἰς τὴν βεβαιότητα τῆς Ἀναστάσεως καὶ τὴν θέαν τοῦ ἀρρήτου Θεικοῦ κάλλους.

Ἦλθετε εἰς τὴν ὥραν ταύτην, Μακαριώτατε, , διότι διεῖδεν ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ τὴν ταπεινὴν σας διάθεσιν, τὴν διακριτικὴν προσφορὰν, καὶ τὴν σεμνὴν σας παρουσίαν, ἀπ' ὅπου κι ἂν περάσατε. Ἀπ' ἐκείνης λοιπὸν τῆς ἡμέρας εὗρεν ὁ θρόνος τοῦ Ἁγίου Μάρκου τὸν ἄξιον Ποιμένα, ἡ Ἀφρικὴ τὸν ἀκάματον Ἱεραπόστολον, τὸν συμπαραστάτην καὶ στηριγμὸν οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, ὁ Κλῆρος τὸν ἐν αὐτοῖς Πρῶτον, τὸν ἀδελφὸν, οἱ πάντες εὗρον αὐτὸ ποὺ κατ' ἄνθρωπον ἀνέμενον καὶ αὐτὸ ποὺ ἔπρεπε, στὸ πρόσωπὸ Σας. Ἡ δὲ ὑπ' οὐρανὸν Ὀρθοδοξία, ἓνα κύριον μοχλὸν ἐν ἐνότητι πίστεως λειτουργοῦντα, πρᾶγμα σπάνιον καὶ ποθητὸν στὶς ἡμέρες μας.

Δὲν θα ἤθελα τὴν ὥρα αὐτὴ νὰ πλατειάσω ἀναφέροντας τὶς ἀρετὲς καὶ τὰ προτερήματά Σας, ὅχι μόνον ἐπειδὴ θὰ προσκρούσω εἰς τὴν ἐγνωσμένην μετριοφροσύνην Σας, ἀλλὰ κυρίως διότι τὶς γνωρίζουμε καὶ ἔχουμε λάβει πείραν αὐτῶν. θὰ ἀπαιτεῖτο ἄλλωστε «κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου» διὰ τοιοῦτο ἐχγεῖρημα, τὸν ὁποῖον δὲν διαθέτει ὁ ὀμιλῶν. Ἐξ ἄλλου τὸ ἦθος τῆς Ἐκκλησίας δὲν εἶναι θριαμβολογικὸ, διότι αὐτὴ κοσμεῖται θεόθεν, ἀλλ' εἶναι ἦθος χρέους καὶ προσφορᾶς ἐν ἐλευθερίᾳ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τὰ πάντα εἰς αὐτὴν εἶναι τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀνήκουν σ' Αὐτὸν, ἡμῶν περιοριζομένων εἰς ἀπλήν διακονίαν Της. Σήμερα λοιπὸν τὴν μεγάλη αὐτὴν ἡμέρα, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀλεξανδρείας, «ἀναθεωροῦσα τὴν χθὲς, θεωροῦσα τὴν σήμερον καὶ προθεωροῦσα τὴν αὔριον, κατὰ τὸν λόγον τοῦ συγχρόνου διαπρεποῦς Ἱεράρχου, μακαριστοῦ Χαλκηδόνο Μελίτωνος, ἐν προφητικῇ ὡς πάντοτε διαθέσει ἐπὶ μᾶλλον ἀναγνωρίζει καὶ συνειδητοποιεῖ, ὅτι πάνω ἀπ' ὅλα ἡ Ἐκκλησία εἶναι μυστήριον Θεοῦ, ὅτι εἶναι Σταυρός, εἶναι συγκατάβασις καὶ ἐνανθρώπησις, εἶναι καταλλαγή καὶ ἀγάπη καὶ εἰρήνη, εἶναι τόπος θεώσεως.» Μὲ γνώμονα τὴν ἐρμηνείαν αὐτὴν, στρέφοντες τὸ βλέμμα, μὲ θαυμασμό θεωροῦμεν ὅτι διὰ πολλῶν ἱστορικῶν περιπετειῶν, διὰ μέσου διακυμάνσεων «δόξης καὶ ἀσημότητος, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας» (Κορ. Β' 8), διὰ δυνάμεως καὶ ἐγκαταλείψεως, ζωῆς καθ' ὑπερβολὴν καὶ σκιᾶς θανάτου, τὸ Πατριαρχεῖο μας ἐπέζησε, προσθέτοντας στὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ νέφη Ἁγίων, καὶ μέχρι τὴν σήμερον προσθέτει, δεῖγμα τῆς περισσείας ζωῆς ποῦ ῥέει στὸ αἷμα του.

Οἱ τριακόσιοι, Μακαριώτατε, στὸ βλέμμα τοῦ ὀλιγόπιστου καὶ τοῦ ὀρθολογιστοῦ ἴσως να φαίνονται λίγοι. Ὅμως οἱ ὀλιγώτεροι τῶν τριακοσίων στὰ ἅγια χέρια τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος δύναται καὶ ἐκ λίθων δημιουργῆσαι τέκνα τῷ Ἀβραάμ, εἶναι ἀπειράριθμοι. Οἱ ὀλιγόπιστοι ἐλιποψύχησαν, ἐμελαγχόλησαν καὶ ἀπογοητεύθηκαν· οἱ ἐγώισταὶ καὶ οἱ ἰδιοτελεῖς καὶ οἱ δειλοὶ, ἀπέφυγαν καὶ ἔφυγαν. Οἱ πιστοὶ ὑπέμειναν καὶ ἔμειναν. Λίγοι ἀλλὰ πιστοὶ. Κάποτε καὶ ἐλάχιστοι, ὅπως αὐτοὶ ποῦ ἀκολούθησαν Ἐκεῖνον εἰς τὸ Πραιτώριον καὶ μετὰ εἰς τὴν ἀνάβασιν τοῦ Γολγοθᾶ. Ἔσεῖς ὅμως ποτὲ δὲν φοβηθήκατε τὸ μικρὸν ποίμνιον. Σὲ Σᾶς ταιριάζει αὐτὸ ποῦ μαρτυρεῖ ὁ βιογράφος τοῦ Ἁγίου Γερασίμου τοῦ Παλλαδᾶ, Πατριάρχης κι αὐτὸς Ἀλεξανδρείας, Γεράσιμος ὁ Γ' ὁ Γημάρης, ὅτι «ἡ συμβολὴ καὶ ὁ ρόλος τοῦ Παλλαδᾶ στὸ Πατριαρχεῖο ἦταν θετικὸς. Δὲν εἶχε χαρακτῆρα ἀρνητικὸ ἢ ἐπικριτικὸ σὲ καμμιά περίπτωση. Ἦθελε μὲ τὰ δεδομένα ποῦ ὑπῆρχαν καὶ μὲ τὶς δυνάμεις του ποῦ διέθετε νὰ συνεισφέρει ὅ,τι καὶ ὅπως μπορούσε.» Οἱ ἀρνητισμοὶ εἶναι πάντα ψυχολογικὰ συμπλέγματα τῆς μπερδεμένης ψυχῆς μας, ποῦ δυσκολεύουν καὶ τοὺς γύρω μας, κατὰ τὸ γραφικὸ, «ἀνὴρ δίψυχος, ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ» (Ἰακ. α', 8). Ἐκεῖ ποῦ ἐμεῖς σταματοῦμε, εἴτε ἀπὸ δειλία εἴτε ἀπὸ ἄκριτη λογοκρατία, ἐσεῖς προχωρεῖτε καὶ ἀνοίγετε δρόμους, μὲ τὴν πείρα, τὴν σοφία, τὴν θετικὴ πάντοτε σκέψη σας, καὶ προπαντὸς μὲ τὴν ἀγάπη σας.

Ὑπερβαίνοντας λοιπὸν, τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν δύναμιν τῶν ἰσχυρῶν καὶ τὴν χθαμαλότητα τῶν ἐπιβούλων, καὶ ἀντιδωροῦμενος τοῖς πᾶσιν εἰρήνην καὶ ἀγάπη, ἀτενίζουμε μαζὶ σας πρὸς τὴν αὔριον τοῦ Θεοῦ, καὶ διακηρύττομεν τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν ἡμῶν εἰς τὸν θρόνον, καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὸν ἄμετρον σεβασμὸν πρὸς τὸ Σεπτὸν Σας πρόσωπον.

Μὲ κέντρο βάρους λοιπὸν τὴν ἀγάπη πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις καὶ τὴν ἐνότητα, κατὰ τὴν ἐντολήν «ἵνα πάντες ἔν ὧσιν» (Ἰω. ιζ', 21), εἰσερχόμεθα, Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, εἰς τὴν δευτέραν δεκαετίαν τῆς Πατριαρχείας Σας, καὶ εὐχόμεθα τὰ ἔτη Σας νὰ εἶναι πλεῖστα καὶ εὐλογημένα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, πρὸς δόξαν τοῦ ἁγίου Ὑνόματός Του καὶ πρὸς αἴγλην τοῦ θρόνου τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Πολλὰ τὰ ἔτη σας, Μακαριώτατε!"

Λαβὼν τον λόγο ο Μακαριώτατος τόνισε μεταξύ άλλων:

“Μέ τή Χάρη καί τό Ἔλεος τοῦ Κυρίου τῆς Δόξης καί μέ τόν Φωτισμό καί τὴν Προστασία τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, τοῦ Ἐφόρου καί Ἰδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας μας, κλείνουμε δέκα ἔτη πατριαρχικῆς διακονίας μέ γνώμονα διπλό. Ἀφενὸς μὲν νὰ διατηρήσουμε καί νὰ ἀναδείξουμε τὴν ἀνεκτίμητο παρακαταθήκη πίστεως καὶ καρτερίας τοῦ πληρώματος τῆς Δευτεροθρόνου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολῆς. Αφετέρου δέ νὰ προάγουμε τὴν πραγμάτωση τῆς σωτηριώδους νομοτελείας τῆς χριστιανικῆς διακονίας καὶ ἀγάπης διὰ τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῶν ἐθνῶν τῆς πνευματικῶς διψώσης ἀφρικανικῆς ἡπείρου.

Μέ ἀλάνθαστο δεῖκτη πορείας τόν λόγο του Κυρίου μας *‘ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ*

δυναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται (Β΄ Κορ. 12,9), συνεχίζουμε νά καταθέτουμε στό ταμειυτήριο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τήν προσπάθειά μας νά λάβουν σάρκα καί ὅστά ἡ ἀνιδιοτελής ἀνθρωπιά, ἡ φιλόανθρωπη θυσία, ἡ ἀταλάντευτη ταύτιση μέ τόν ἀφρικανό ἀδελφό, ὡς κατ' εἰκόνα Θεοῦ ὑπαρξῆ. Καί δέν ὑποστέλλουμε τήν σημαία τῆς ἐν Χριστῷ ἐλπίδας νά μεταχαλκευθεῖ δυναμικά τό κατ' εἰκόνα σέ καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ. Διαβαίνοντες τήν σωτηριώδη αὐτήν ἀτραπό μέ θάρρος καί καρτερία, ἐπικαλούμεθα τίς πρὸς Θεόν πρεσβείες τοῦ ἀξιωθέντος τό βραβεῖον τῆς ἐν Χριστῷ ἀληθείας Προστάτη μας Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος καί τίς προσευχές τῶν πνευματικῶν μας παιδιῶν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς ἀφρικανικῆς ἡπείρου.”

Ἰδιαίτερως ο Μακαριώτατος ευχαρίστησε τους παρόντες Αρχιερεῖς καὶ Κληρικούς, τον ΕΞ.Πρέσβη της Ελλάδος στο Κάιρο κ.Χ.Λάζαρη, τον Εντιμ.Γενικό Πρόξενο της Ελλάδος στην Αλεξάνδρεια κ.Χ.Καποδίστρια, την Εντιμ.Πρόξενο της Ελλάδος στο Κάιρο κ.Λ.Κομίνη, τον Εντιμ. Πρόξενο της Ρωσίας στην Αλεξάνδρεια κ.Σ.Πετλιακόφ, τον Ακόλουθο Αμύνης της Ελλάδος στο Κάιρο κ.Ι.Διαμαντάκο, τους Εκπροσώπους των εν Αιγύπτω Ελληνικῶν καὶ Αραβοφώνων Κοινοτήτων, τον Πρόεδρο των Οφφικιάλων κ.Θ.Παναγόπουλο, τους παρευρισκομένους Προέδρους Συλλόγους καὶ Σωματείων, τους Διδάσκοντες καὶ τους Διδασκομένους των Εκπαιδευτηρίων της Ελληνικῆς Κοινότητος Αλεξανδρείας καὶ της Πατριαρχικῆς Σχολῆς Αλεξανδρείας καὶ τα εν Αιγύπτω Ελληνικά Προσκοπικά Σώματα.

Προ της Απολύσεως της Θ.Λειτουργίας ο Πατριάρχης αφιέρωσε στην Ἱερά Πατριαρχική Μονή του Οσίου Σάββα του Ηγιασμένου, περίτεχνα αργυρά ἱερά Σκευή καὶ ἱερό Ευαγγέλιο, παρακαταθήκη πολύτιμη σε διηνεκή ἀνάμνηση καὶ ευγνωμοσύνη.

Μετά το πέρας της Λειτουργικῆς Συνάξεως παρετέθη μικρή δεξίωση στο Αρχονταρίκι της Ἱεράς Μονῆς, ὅπου ο Μακαριώτατος εδέχθη ευχές υγείας καὶ μακροημερεύσεως ἀπό τους ευλαβεῖς παροίκους.

Το ἀπόγευμα της ἴδιας ἡμέρας πραγματοποιήθηκε πανηγυρική ἐπετειακή ἐκδήλωση στη Βιβλιοθήκη της Αλεξανδρείας, παρουσία του ΕΞ.Κυβερνήτου της Αλεξανδρείας κ.Τάρεκ Μάγντι, Διπλωματικῶν Αρχῶν καὶ Εκπροσώπων ἄλλων Δογμάτων, ὅπου καὶ παρουσιάστηκε τό ἔργο της Α.Θ.Μ. κατὰ τὴν παριπεύσασα δεκαετία καὶ εδόθη μουσική συναυλία ἀπό τον Κρήτα καλλιτέχνη Βασίλη Σκουλά καὶ τους συνεργάτες του. Αξίζει νά σημειωθεῖ ὅτι κατὰ τὴ διάρκεια της ἐκδηλώσεως ο Μακαριώτατος εδέχθη τηλεφωνικῶς τίς ευχές του Πρωθυπουργοῦ της Αιγύπτου καὶ καλοῦ του φίλου, κ.Ἰμπραχίμ Μάχλεμπ.